

Жертовність матері

Жертовність матері не має меж,
Коли це мати справжня – не зозуля.
Де ще таку віддачу ти знайдеш,
Любов непроминушу, серце чуле?

Дитяточко ізмалку береже,
Щомить над ним виспіває, воркує,
Від злих очей, недуги стереже
І поруч з ним і днює, і ночує.

Дитина у біді – то пташкою летить
За тисячі верстов хоч і до краю світу,
З останніх сил кровинку захистить,
Віддасть усе заради свого цвіту.

І так до скону в молитвах нічних
До Богородиці і пресвятого Бога:
«Прости, помилуй і охорони
Від немочі та умислу дурного!»

Коли ж не вимолить своє дитя,
То чорна барва вже довіку гнітить,
Й на смертнім ложі висохлі уста
Шепочуть тихо:»Діти мої, діти...»